the first of all my dreams…

найперше сни мої були
коханцем, що його вели
чуття (замріяного) крізь
зелений містерійний ліс

аж тут вривався інший сон —
скажене небо; листя сонм
у танці дикому (довкруж
двох зляканих невинних душ)

та скоро згас і цей порив:
у велетня лиш два малих
дитячих сни (як ляльки дві)
під вічним снігом ледь живі.

А потім тихо плакав сплюх:
ранкові сни де обидвох
їх розбруньковує весна
— так додивлялася вона